ANUL XII. No. 1301

6 PAGINI 6 LEI

Vineri 2 Martie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU
Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

Așteptăm o inițiativă!...

Noua conducere a rugby-ului românesc și-a alcătuit un vast program de activitate. Cetitorii vor găsi în această direcție informații ample la rubrica respectivă. Noi vom desprinde însă aici o latură pe care o găsim mai interesantă și care merită un comentariu special.

In acest program întâlnim sintetizată năzuința popularizării rugby-ului românesc, printr'un larg proect de întâlniri cu caracter internațional. Sub egida Federației, sau în directă organizare a unui club de largi posibilități cum este Stadiul Român, urmează să avem în sezonul care va începe în curând, o seamă de dispute cu caracter internațional. Vor evolua așa dar în cadrul programului căruia urmează să i se facă unele retușări de circumstanță, câteva echipe valoroase din Franța. Prezența lor pe terenul bucureștean, este după părerea Federației de rugby, un pas sigur spre popularizarea acestui sport.

Socoteala pe care și-au făcut-o nouii diriguitori ai rugby-ului nostru nu e rea. Este însă incompletă, adică nu rezolvă decât o mică parte a problemei.

Și iată de ce. Este incontestabil că o întâlnire rugbystă de mare envergură stimulează atenția maselor. Iar o reclamă inteligent organizată le aduce pe arenele de sport respective. In momentul însă în care partida a luat sfârșit, s'a terminat și cu atenția acestor mase. Cari nu vor mai veni decât la partide similare, ocolind bineînțeles pe cele indigene. Scopul nu este atins așa dar decât pentru moment. Popularizarea este efemeră și străduințele zădărnicite. Și asta pentru un motiv foarte simplu. Rugby-ul, așa cum se practică încă la noi, nu are calitățile necesare pentru a place profanului care calcă pentru prima oară terenul. Este confuz, fără faze deslușite cari să poată fi urmărite cu înlesnire de un ochi nedeprins. Unui necunoscător nu-i rămâne absolut nimic din încăerarea după balonul oval, din grămezile neînțelese cu cari sunt presărate fazele și — mai ales — din incidentele atât de frequente. Așa că, dacă din întâmplare s'a abătut pe un teren de rugby, cu siguranță că nu-l mai prinzi vre'odată. Rămân așa dar matchurile în care rugby-ul are momente de spectaculozitate. Adică matchurile cu echipe consacrate.

S'a făcut mai de mult o experiență în această direcție. A fost adusă, acum 5-6 ani echipa militară de rugby a Franței. La O. N. E. F., — unde s'au disputat cele două matchuri — se adunase mai multă lume decât ar fi putut năzui cea mai spectaculoasă manifestație sportivă. Aproape 15.000 de spectatori, printre cari 95 la sută profani. Francezii, ași în sportul rugby-ului au făcut atunci o entuziasmantă demonstrație de technică. Spectatorii au fost cuceriți de frumusețea șarjelor, de matematicul schimb de pase și de driblingul ametitor, care aducea balonul din câmpul francezilor până în bătăturile noastre. Un astfel de joc este într'adevăr o propagandă și constitue fără îndoială un „atout" în drumul popularizării.

Efectul a fost însă efemer. Spectatorii s'au risipit și foarte puțini au mai venit la rugby. Iar cei cari, din curiozitate, s'au mai abătut pe la Șosea, au avut un motiv în plus să renunțe la plăcerea de a fi spectatori rugbyști.

Din fericire însă, rugby-ul se poate populariza. Dar cu alte mijloace, deși — după cum am spus — un program de întâlniri internaționale rezolvă într'o oarecare măsură problema. Părerea noastră este că una din cauzele pentru care rugby-ul nostru n'a putut să-și facă un număr acceptabil de spectatori, este pe lângă lipsa sa de spectaculozitate, izolarea pe care și-a impus-o de vreme ce-și deapănă firul existenței pe unul și acelaș teren periferic. Parcul U. F. S. R.-ului, este inaccesibil masselor. E prea depărtat de centru și nu stă decât la îndemâna pasionaților.

Dacă rugby-ul ar putea să-și înfiripe un teren central — lucru pe care nu face impresia să-l fi încercat până acum — chiar așa nespectaculos cum este și încă și-ar fi putut creia susținători. Având în drum un teren de rugby, profanul ar fi fost tentat să-i calce pragul, azi, mâine, poimâine și încetul cu încetul ar fi putut să deslușească ceva din amalgamul celor 30 jucători, încăerați pe un balon. La Șosea însă n'au motiv să facă deplasarea, mai ales că ziarele au grije să-i informeze de minunățiile cari se petrec acolo.

Asta este după noi singura soluție. Și ne miră că noua conducere a rugby-ului românesc, grijulie de soarta sportului pe care-l dirijează, nu a avut-o în vedere. Ea are avantajul că e și ușor realizabilă, pentrucă rugby-ul poate fi adus la centru și printr'o simplă colaborare cu footballul. Un teren central pe care să se dispute în fiecare Duminică, înaintea matchului pentru Divizia Națională, un match interesant de rugby, poate fi un început de rezolvare!

Așteptăm așa dar o inițiativă..

L. ROȘIANU

Reportaj parizian...

Contestația Elveției a fost respinsă

S'a cerut însă României uu supliment de dovezi

SENSUL EXACT AL HOTARAREI LUATA DE F. I. F. A.
(DELA CORESPONDENTUL NOSTRU)

PARIS, Dacă n'ar fi fost România, mai bine spus Elveția și Baratky, comitetul executiv al Fifei ar fi ținut o ședință tradițională, în care cea mai încărcată ordine de zi este consumată într'o jumătate de oră, chestiunile mai complicate fiind etern reportate.

Repet: Elveția, Baratky și România au făcut ca marii pontifi să lucreze două zile. Dacă n'ar fi decât atât... și încă i s'ar cuveni lui Baratky un loc pe răbojul internațional...

După ce au fost discutate mai toate punctele ordinei de zi, chestiunea mai grea: reluarea raporturilor cu instituțiile olympice, a fost lăsată pentru congresul general, care va avea loc în Mai la Roma. (Intr'un articol, publicat acum o săptămână, am prevăzut că se va lăsa congresului chestiunea footballului la Olympiadă. N. R.).

Nu mai rămăsese comitetului executiv decât o chestiune incomodă și anume: contestația Elveției împotriva României.

La ședință au luat parte d-nii: Jules Rimet — care a prezidat — ing. M. Fischer, G. Mauro, Seldrayers, I. Lotsy, profesor Pelikan, Buero, profesor Schricker.

Interesant este că litigiul dintre elvețieni și România reușise să provoace o agitație marcantă. Devenise subiect de discuții în toate cercurile internaționale.

Aproape toată presa s'a ocupat de acest caz, sublinind speța originală. In ziare ca «l'Intransigeant» — unde șeful rubricei este Marcel Rossini, un bun prieten al footbalului nostru — s'au publicat note extrem de favorabile pentru România. Dacă adăugăm cele publicate de «Football» și «L'Auto», atmosfera permanent favorabilă României, nu trebue să surprindă.

ȘI O INCERCARE DE AMANARE

Interesant este că, la un moment dat, secretarul Fifei informase pe confrații VENITI SPECIAL DIN ELVEȚIA că judecarea litigiului va fi amânată. Se pomenea chiar, că, procesul nu se va judeca decât după matchul Jugoslavia—România.

D-nii Eichner și Gassman, pontifi elvețieni, cari au fost la Paris în timpul desbaterilor, arătau tuturora că o amânare nu i-ar incomoda.

Președintele Fifei a cerut însă insistent judecarea litigiului, accentuând că: «o amânare ar provoca un val de neîncredere în F. I. F. A».

După ce d. Rimet a făcut o expunere asupra litigiului, au vorbit d-nii Fischer și Lotsy, prezentând punctele lor de vedere.

După propunerea președintelui, comitetul executiv a primit ca busolă raportul profesorului Pelikan și în modul acesta s'a ajuns la

RESPINGEREA CONTESTAȚIEI

Căci nu există nici o îndoială. Hotărârea luată de F. I. F. A. nu poate fi interpretată altfel, indiferent de forma în care a fost redactată.

S'a cerut însă României un supliment de dovezi.

Și anume: e necesar să se stabilească în mod oficial că

UNGURII L-AU INCETATENIT ILEGAL PE BARATKI

Dealtfel în răspunsul României la contestația Elveției, F.R. F. A. a insistat asupra acestei ilegalități.

IN CE PRIVEȘTE FURNIZAREA ACESTUI SUPLIMENT DE DOVEZI, DUPA CUM MI-A DECLARAT D. RIMET, NU S'A FIXAT ROMANIEI NICI UN TERMEN FATAL.

ORIGINEA CONTESTAȚIEI

După ce-am prezentat soluția dată de F.I.F.A. acestui litigiu, e cazul să aduc o lumină istorică, asupra originei contestației elveține.

Se știe că F.R.F.A. l-a introbuințat pe Baratky, cu asentimentul scris al clubului pestan Hungaria. Or în scrisoarea prin care confirmă acest asentiment, ungurii — ca să aibe conștiința împăcată — au ținut să adauge că Baratki a jucat ultima oară în echipa națională maghiară, împotriva Austriei, indicând și data precisă.

Iată ce a determinat, în cea mai mare parte, contestația Elveției.

OCT. B.

Excursiunea noastră la Budapesta

Un mare stimulent pentru echipa României de box

Ecoul, mai mult decât satisfăcător, pe care l-au produs în rândurile sportivilor, știrile privind excursiunea noastră, ne face să credem că echipa României, nu se va simți prea streină la Budapesta...

Spre deosebire de boxeurul profesional experimentat în ale ringului, amatorul are nevoie de încurajări.

Amatorul este sub influența atmosferei ce i se crează. Incurajările sunt pentru el un stimulent.

Eforturile noastre, pentru o cât mai reușită organizare a excursiunei, vor fi cu siguranță încununate de succes.

Afară de o călătorie agreabilă, pe care o asigurăm sportivilor, le vom da prilejul să sprijine echipa României.

Echipa aceasta este pregătită de F. R. B. cu o îngrijire deosebită. Matchurile de selecție suscită un interes deosebit. Reuniunile, în cari sunt încadrate, au cunoscut un succes excepțional.

Avem toate motivele să ne așteptăm la o echipă națională obiectiv și competent selecționată.

Culorile României vor fi bine apărate, în emulația europeană, care se va desfășura între 11-17 Aprilie. Dacă vor fi bine susținute, suntem siguri că vor aduce patrimoniului sportiv al României, titluri mult apreciate în boxul european.

O nouă organizare a vieței sportive școlare

Concursurile școlare și universitare organizate de O. N. E. F. vor începe din acest sezon. O operă de mare însemnătate în pragul realizării

Printre marile înfăptuiri, pe cari intenționează să le facă O. N. E. F.-ul în cursul acestui sezon sportiv, este și intensificarea activității sportive a elevilor și studenților din Capitală.

Este un vechiu deziderat al acestei instituții, pe care de altfel legea Educației fizice din 1929 l-a prevăzut în primele ei articole.

Cunoaștem motivele pentru cari instituția din Dealul Spirei nu a putut face în totul până acum față obligațiunilor sale. In momentul de față se pare însă, că O. N. E. F.-ul ține cu tot dinadinsul să realizeze și acest deziderat.

Până în prezent nu a putut fi vorba de o mișcare sportivă școlară. Este drept însă că federațiile noastre aveau în programul lor concursuri școlare. Mai mult chiar, au existat și mai există încă manifestațiuni cunoscute sub numele de campionate școlare cari au creiat chiar o tradiție în mișcarea noastră sportivă. Modul însă cum de cele mai multe ori se desfășurau aceste competițiuni și faptul că ele se disputau în afară de cadrul școalei, fără nici o răspundere, a dat de gândit în primul rând ministerului, sesizat de numeroase plângeri și apoi O. N. E. F.-ului, care legal era răspunzător de acest tineret și mai ales de activitatea lui pe tărâmul sportiv.

INTENȚIUNILE O. N. E. F.-ULUI

De comun acord cu ministerul instrucțiunii publice și cu profesorii de educație fizică din București, O. N. E. F.-ul va creia pe lângă el o comisiune menită să se ocupe cu tot ceiace privește activitatea sportivă a tineretului școlar.

Se vor creia astfel concursuri școlare rezervate elevilor pentru toate genurile de sporturi cari vor avea loc în fiecare Sâmbătă după amiază. Aceste concursuri fie ele pe echipe: football, rugby, basket, volley, fie individuale: tennis, atletism, natație, ping pong, etc., vor fi conduse și arbitrate de către profesorii de educație fizică și studenții dela I. S. E. F., constituind unicele manifestațiuni școlare sportive.

In majoritatea cazurilor, concursurile vor avea loc pe stadionul O. N. E. F. și se vor desfășura totdeauna într'un cadru festiv, fiind invitat corpul profesoral și elevii tuturor școalelor. In scop de difuzare a sportului în rândurile școlarilor, preturile de intrare la aceste concursuri finale vor fi cât se poate de reduse.

Fiecare competițiune sportivă va fi înzestrată cu o cupă, iar probele individuale vor poseda numeroase premii individuale.

SPORTUL UNIVERSITAR

Paralel cu activitatea ce-o va depune pe tărâmul învățământului secundar, comercial și profesional, O. N. E. F.-ul, cu sprijinul grupărilor studențești și cu concursul U. N. S. C. R., va căuta să organizeze și mișcarea sportivă universitară.

In acest senz se vor creia competițiuni interfacultăți, cu scopul de a creia o cât mai mare emulație. Asemenea concursuri se vor disputa în toate genurile de sport.

Ziua rezervată jocurilor universi-

CAMOR

(Continuarea în pagina II-a)

O importantă ședință a U. F. S. R.

U. F. S. R. convoacă Comitetul Central pentru astăseară la ora 21 la sediu, având la ordinea de zi:

Regulamentul Premiului Național,

Reprezentarea președinților de federații în adunarea generală a U. F. S. R.,

Inființarea Federației de turism.

Diverse.

Pe marginea unei scrisori

Cunoșteam până eri următoarea explicație a crizei care a devastat un timp boxul românesc: pretențiile excesive ale boxeurilor.

Pe resortul acestei explicații am montat chiar câteva articole. Luând atitudine împotriva boxeurilor și aliindu-ne cu organizatorii, cari nu mai puteau să suporte — declarau neîncetat — deficiturile neîntrerupte ale reuniunilor. Deficituri, impuse firește, de bursele prea mari ale boxeurilor.

Poșta de eri ne-a adus însă o scrisoare, care ne-a clătinat sensibil, convingerea că numai boxeurii au prilejuit criza (aproape terminată) a boxului nostru.

Iat-o :

Mai jos semnatul, St. Moldovanu, vă rog să binevoiți a da ospitalitate în generosul d-v. ziar, următoarelor :

Sunt născut în anul 1910. M'am inițiat în box în anul 1924, deci 10 ani de activitate pugilistică. Boxeurii cu care m'am întâlnit răspund la nume consacrate: Gh. Covaci. Hans Ander, Vasile Baciu, Mihail Fulea, Gh. Axioti și alții. M'am comportat, cred, în toate matchurile, mai mult decât onorabil.

Cu începere din anul 1931 n'a fost chip să obțin un match cu toate că sunt profesionist și voiam să boxez gratuit numai pentru a-mi mări cunoștințele.

In sfârșit, după ani de așteptări în care timp m'am antrenat neîncetat, nevoind să abandonez complet boxul, am obținut — boxând gratuit — un match cu Dinu Mihail chalanger la titlul național mijlociu.

Am câștigat prin descalificare. In momentul descalificării aveam însă un apreciabil avans la puncte.

Cum credința mea este că în orice match ași face față onorabilă, doresc să fiu pus din nou la încercare și dacă nu voiu corespunde, mă voiu retrage din box.

Stau în orice caz la dispoziția d-lor organizatori, în mod gratuit.

Primiți, etc.

Sunt firește în această scrisoare și câteva exagerări. Boxeurii pe cari i-a întâlnit Moldoveanu nu răspund chiar toți la nume consacrate. Iar figura pe care a făcut-o corespondentul nostru în toate matchurile, nu a fost întotdeauna chiar glorioasă.

Este adevărat.

Tot atât de adevărat este însă că Moldoveanu este un boxeur conștiincios. Utilizabil, în orice reuniune, în locul a mulți boxeuri cu pretenții zdruncinate.

De ce au fost atunci preferați aceștia, iar Moldoveanu — care s'a oferit întotdeauna gratuit — a fost neîncetat ignorat? Chiar în reuniunile cu pretenții reduse? De cartier?

Dar scrisoarea lui Moldoveanu mai are o calitate. Constitue o pildă neașteptată de convingere profesională care — de ce n'am spune-o? — nu se găsește la mulți din boxeurii noștri.

GEF.

Viforul Dacia va avea un stadion propriu

M. S. Regele va patrona inaugurarea

După stăruințe îndelungate, clubul Viforul Dacia a fost în fine înzestrat cu un teren de sport. Primăria i-a pus la dispoziție un vast loc viran în preajma Arcului de triumf, unde urmează să ia ființă arena Viforului Dacia, bineînțeles cu ajutorul material pe care i-l va pune la dispoziție aceiași generoasă primărie.

Pentru sportul bucureștean, faptul că un club de talia Viforului Dacia va avea în fine un loc în care să-și desăvârșească o activitate atât de variată, este un adevărat câștig. Și asta datorită faptului că multe inițiative ale acestui merituos club au fost stânjenite tocmai de faptul că lipsa unui teren propriu l-a făcut să bată zădarnic pe la porțile altora.

Un teren pentru toate sporturile

Interesant este însă faptul că Viforul Dacia înțelege să transforme terenul care i s'a pus la dispoziție într'un adevărat stadion, în care să se practice toate sporturile cuprinse în programul său de activitate. Se vor construi astfel tribune vaste și terenuri variate: de football, rugby, tennis, piste de atletism, de ciclism, terenuri de antrenament și altele. Lucrările vor începe chiar în cursul primăverii și o parte din ele vor fi gata la toamnă, când clubul Viforul Dacia își va începe activitatea pe teren propriu.

M. S. Regele va patrona inaugurarea

Stadionul Viforul Dacia, care va fi fără îndoială o podoabă a Capitalei va fi inaugurat cu un fast deosebit în prezența M. S. Regelui.

Spre înființarea unei federații de turism

De ce se opune „Touring Clubul României" ?

Comitetul U. F. S. R. se întrunește astă seară la sediu pentru a discuta modalitățile înființării unei federații naționale de turism. Această preocupare a organului nostru superior de îndrumare sportivă este perfect justificată, pentrucă în mementul când va porni la lucru în cadrul legii care-i asigură ființa, toate ramurile de sport urmează să fie definitiv organizate din punct de vedere administrativ și juridic.

Inființarea acestei federații întâmpină însă împotrivirea celei mai de seamă organizațiuni turistice din România, anume Touring Clubul Român, care crede că activitatea sa este atât de bine organizată, încât înființarea unui organ superior n'ar face decât s'o stânjenească. Se dă astfel o luptă aprinsă contra înființării Federației de turism, deși realitatea pledează contra acestei opoziții cu nimic justificată.

Și iată de ce. Touring Clubul României a ajuns la maximum de expansiune. Mai mult decât a făcut până acum nu va mai putea face, pentrucă n'are mijloacele necesare și nici chiar perspective îndepărtate. Intrată în cadrul unei federații, această organizație și-ar putea coordona însă de așa maineră activitatea, încât ar putea fi de real folos turismului. Ceiace nu e cazul astăzi, când Touring Clubul Român și-a creiat interesanta faimă de a avea cele mai scumpe case de adăpost din România. Pentru turiștii cari nu posedă mijloace prea mari, o poposire la cabanele T. C. R.-ului este mult mai dificilă decât însăși ascensiunea...

Iar în timpul acesta, asociațiile turistice minoritare, printr'o politică administrativă cu totul opusă, fac progrese uimitoare. Casele lor de adăpost sunt întotdeauna pline, iar expansiunea lor evidentă.

O federație de turism ar avea așa dar ca prim scop concentrarea tuturor forțelor turistice românești pentru organizarea unei campanii cu adevărat folositoare sportului pe care-l dirijează. Lucrând izolat nu numai că nu vor putea eși la liman dar în foarte scurtă vreme vor fi copios depășite de asociațiile turistice minoritare.

Or, desigur, nu acesta este interesul Touring-Clubului României, așa că este de sperat că până în cele din urmă Federația va lua ființă spre folosul deplin al turismului românesc.

Hugo Meisl și grupele pentru Campionatul mondial

VIENA, 1. — Se știe că pentru menținerea interesului campionatului mondial, F. I. F. A. a decis împărțirea țărilor participante în două categorii: «tari» și ««slabe».

Hugo Meisl propune următoarea împărțire:

«Tari»: Austria, Argentina, Brazilia, Cehoslovacia, Irlanda, Italia, Spania și Ungaria.

«Slabe»: Egipt, Franța, Olanda, Germania, ROMANIA, Suedia, Elveția, Statele Unite.

A.

Gheorghe Nadu pleacă în Franța

Asul automobilist român va concura în probe internaționale

In toamna anului trecut, cunoscutul automobilist Gheorghe Nadu, învingător în 1931 al cursei internaționale dela Lemberg, a plecat în Franța spre a achiziționa mai multe mașini de curse. Expediția lui a dat rezultate admirabile și Nadu a revenit în țară odată cu trei trăsuri Bugatti, rămânând ca în primăvara aceasta să mai primească încă una de ultimul tip.

Aducerea în țară a acestei mașini a fost însă contramandată, zilele acestea, Nadu dând dispoziții ca ea să rămână la Paris.

Hotărârea lui Nadu este justificată de faptul că, în București și în țară nu se proectează organizarea vreunei curse de viteză. Se vorbește insistent de disputarea întrecerii pe coasta Feleacului dar aceasta urmează să se întâmple abia în luna Septembrie. Și cine garantează că această cursă se va ține, când atâtea și atâtea alergări proectate, au rămas pe hârtie?

In fața evidențelor, Gheorghe Nadu a luat hotărârea de a părăsi țara spre a activa în străinătate. El se va îndrepta, probabil întovărășit de nedespărțitul său colaborator inginerul Jean Calcianu, către Paris, unde își va stabili cartierul general.

De aci va face mai multe deplasări spre a participa la trei sau patru dintre cele mai importante întreceri internaționale. In plus va face câteva încercări de record pe autodromul Montlhery.